

2020

**HET
BUURT
COLLECTIEF**

INHOUDELIJK JAARVERSLAG 2020

EERSTE HALFJAAR VAN 2020

Het eerste halfjaar heeft vanaf maart in het teken gestaan van COVID-19. Nog niet eerder kregen zowel de samenleving en op microniveau de buurthuizen te maken met een dergelijke ontwrichting zonder directe zicht op verbetering. De gevolgen van de sluiting waren groot: niet alleen de bezoekersstroom viel stil, ook de inkomsten stagneerden. Wat Het Buurtcollectief betreft, heeft de periode vanaf maart tot een periode van herbezinning geleid waarin we noodgedwongen pas op de plaats moesten maken en moesten omgaan met (opnieuw) een veranderende rol van de buurthuizen. Maar welke rol is dat dan?

In het eerste halfjaar naast het omvangrijke coronadossier ook een aantal andere zaken gerealiseerd.

ODENSEHUIS

Het Odensehuis opende officieel in januari. Inmiddels was duidelijk dat er grote behoefte is aan een dergelijke voorziening binnen onze stadsgrenzen. Met ondersteuning vanuit het Buurtcollectief werd een groot aantal activiteiten opgezet, zoals het zorgen voor goede facilitaire randvoorwaarden; de inloop en lunches plus activiteiten voor deelnemers; het maandelijks uitje; de werving, selectie en scholing van vrijwilligers, de aanzet van een persoonlijk plan per deelnemers, en contact met de mantelzorgers. In mei kwam er een eind aan de fase van de kwartiermakers waarin tot dusver voor een samenhangend geheel kon worden gezorgd en werd de verdere ontwikkeling van het Odensehuis door het bestuur van de Stichting Odensehuis opgepakt. Als lid van Het Buurtcollectief zal het bestuur van het Odensehuis een beroep kunnen blijven doen op ondersteuning en van hun zijde samenwerken en kennis delen met de andere buurthuizen, zodat er ook op lokaal niveau ingespeeld kan worden op de wensen van mensen met dementie.

ZONNEPANELEN

Door samenwerking met molenvereniging De Eendragt is in 2019 gestart met een project rondom verduurzaming van de buurthuizen. Als eerste werd voor een project van het plaatsen van zonnepanelen gekozen. In het voorjaar werden op het dak van de Viskom en van 't Kraaiennest zonnepanelen geplaatst. Dit zou deze buurthuizen niet alleen een besparing opleveren, maar tegelijkertijd de bezoekers en vrijwilligers bewust maken van het energieverbruik en de effecten op het milieu. Ook MFC De Boerderij zou in de loop van dit jaar zonnepanelen krijgen. Vanwege de omvang van het gebouw kon men gebruik maken van een landelijke regeling waarvoor aparte regels en procedures gelden. Liander geeft hiervoor geen toestemming. Momenteel wordt bekeken of het plan in afgeslankte vorm gerealiseerd kan. Inmiddels zijn we ook zover dat ELTO ook zonnepanelen krijgt.

WIJKHUIS

Bijzondere aandacht is uitgegaan naar ondersteuning van 't Wijkhuis. Vanwege de bestuurlijke situatie daar, is na vertrek van David Cools in zijn rol van voorzitter besloten om het gehele bestuur te ontbinden en op initiatief van de verhuurder Woningstichting Den Helder een interim-bestuur te vormen, dat een reddingsplan zou maken. Vanuit Het Buurtcollectief werd de voorzitter van MFC de Boerderij, Marc Petter gevraagd de dagelijkse leiding van de organisatie op zich te nemen en met voorstellen te komen. Aan de penningmeester van Het Buurtcollectief is gevraagd om samen met de controller van de Woningstichting te helpen bij het ontwarren van de financiële huishouding en met voorstellen te komen voor het opzetten van een ordentelijke boekhouding.

VASTGOED

In het 1^e halfjaar zijn er stappen gezet in een poging om de taken en liquiditeit van de vastgoedstichting te verbeteren. Een mogelijk scenario is de verkoop van het vastgoed aan de Woningstichting en het vervolgens te laten terug huren door de buurthuizen. Na gesprekken bleek

hiervoor van de zijde van de Woningstichting geen belangstelling te bestaan. Wel wilde men gebouw De Beuk overnemen om er appartementen te realiseren. Dit zou niet alleen voor lucht zorgen bij de gebouwbeheerder, maar ook het buurthuis kansen bieden. Duidelijk werd wel, dat het verdelen van het gebouw De Beuk in appartementen in combinatie met een buurthuis niet haalbaar was.

Onderzoek naar alternatieve huisvesting ten behoeve van de buurtvereniging Piet Hein, leidde tot een mogelijk alternatief in de vorm van de voormalige school in de Wilhelminastraat. Vooralsnog lijkt dit een goed alternatief. In het 2^e halfjaar zal worden gekeken naar de praktische en financiële haalbaarheid.

COVID 19: EEN CRISIS MET GROTE GEVOLGEN

Op 11 maart van dit jaar werden we geconfronteerd met de gevolgen van de corona-crisis die al enige weken onderweg was. De worsteling van de buurthuizen en het dreigende gevaar werd al snel ingehaald door de realiteit: op 11 maart moesten op last van de overheid de restaurants sluiten en werden bovendien een hele serie aanvullende maatregelen genomen waardoor ook de buurthuizen hun deuren moesten sluiten.

Op 16 maart komt de federatie op 1,5 meter bijeen. We komen bijeen in 't Wijkhuis. Inmiddels is duidelijk dat het Kabinet heeft besloten om vanaf 6 april activiteiten te schrappen. Deze avond was er een toespraak van de Minister-President, die deze federatievergadering meteen in een ander daglicht zet.

DRAAGVLAK

Er is vanzelfsprekend draagvlak om het toepassen van maatregelen federatie breed over te nemen: we kunnen ook niet anders. Alle activiteiten in de buurthuizen en MFC's liggen voorlopig stil. Het lijkt nog te vroeg om de grotere evenementen (eind april) op te schorten. Het voelt op dit moment te vroeg om daar meteen over te beslissen. Maar het lijkt erop dat dit wel de lijn wordt waarop wordt ingestoken. De besturen gevraagd om dit intern te bespreken. De federatievergadering vraagt of Het Buurtcollectief de Gemeente Den Helder wijst op mogelijk grote gevolgen voor buurthuizen die dreigen om te vallen als gevolg van deze crisis. Het DB zal dit bespreken en zorgen voor onderlinge ondersteuning en interne maatregelen.

COMMUNICATIE MET DE GEMEENTELIJKE OVERHEID

De buurthuizen hebben hun activiteiten met onmiddellijke ingang stopgezet. Het DB schrijft een brief aan het college met de vraag of er ook een regeling is voor de buurthuizen en voor organisaties als de onze in het licht van de maatregelen die het Kabinet neemt om de financiële effecten voor de samenleving trachten op te vangen. Ook bieden wij onze hulp aan bij het revitaliseren van de samenleving die mogelijk getrapt zal verlopen. Op deze brief komt geen antwoord. De Gemeente komt later deze maand wel met een ander initiatief: wij als subsidiepartner en de buurthuizen als maatschappelijke partners krijgen een brief met daarin een aantal vragen die betrekking hebben op de bedrijfsvoering en de effecten die men ondervindt van de Corona-maatregelen. Het Buurtcollectief zegt toe om het inventariseren van de meegestuurde vragenlijsten.

Op ons verzoek laat de stichting Jevak weten te hebben besloten om de Jevak-activiteiten voor 2020 niet te laten doorgaan. Hoewel er op dat moment volstrekt geen zicht is op het verdere verloop van de crisis, meenden we in dit stadium naar alle vrijwilligers al duidelijk te moeten zijn.

HULP VANUIT DE VASTGOEDSTICHTING

Begin april worden met het Buurtcollectief als intermediair de vragenlijsten van de Buurthuizen naar de gemeente doorgezonden. De Stichting Vastgoed besluit vooralsnog drie maanden huur niet in rekening te brengen. In juli besluit men om deze drie maanden te verlengen naar een halfjaar.

Buurthuizen gaan aan de slag met het bedenken van alternatieve activiteiten voor “als het weer mag”, maar het is gewoon koffiedikkijken. Alle vergaderingen zijn eveneens stilgevallen. Het DB vergadert digitaal waardoor de continuïteit is geborgd. De directeur werkt thuis.

De voorraden van de buurthuizen worden weggegeven, verkocht etc. Een aantal buurthuizen geeft aan de tijd te benutten door in de Corona-periode andere dingen te doen zoals grote schoonmaak, onderhoud, verbouwing en reorganisatie.

FINANCIËLE ONDERSTEUNING

Eind mei ontvangen alle buurthuizen een vergoeding van de gemeente van 4000 euro om de geleden pijn enigszins te verzachten. Ook dan worden door de regering de maatregelen enigszins versoepeld en kunnen activiteiten mondjesmaat weer worden opgestart. De buurthuizen wordt verzocht om met een stappenplan te komen aan de hand van een invulprotocol. Iedereen is hier vervolgens zelf mee aan de gang gegaan. De buurthuizen zijn voorzichtig. De Boerderij en 't Wijkhuis zijn met een paar kleinschalige zaken gestart. Ook 't Dorpshuis doet een paar kleine dingen. De rest van de buurthuizen is voorzichtiger: de Viskom overlegt met vrijwilligers en leden, ELTO en de Beuk kiezen ervoor om pas na de zomer weer te openen. Dan is er ook meer duidelijk. Ook het Odensehuis probeert in overleg met de gebruikers de boel weer op te starten. West End kiest ervoor om tot 1 juli dicht te blijven en het even aan te zien. Ook 't Kraaiennest probeert kleinschalige dingen weer op te starten. Duidelijk is wel dat iedereen nog niet goed weet hoe met de materie om te gaan.

Grootschalige evenementen zoals koningsdag en de bevrijdingsfeesten zijn sowieso allemaal afgelast. We worstelen enorm met de toekomst.

EEN VOORZICHTIGE HERSTART

In juni mag er al wat meer, dat geeft wat lucht, maar de worsteling richt zich op een aantal punten

- Het waarborgen van veiligheid van bezoekers en vrijwillige medewerkers
- Welke dingen kunnen nog wel, en welke niet
- Kan ik activiteiten splitsen?
- Hoe kan in anderhalve meter waarborgen zowel in het buurthuis als achter de bar of in de keuken
- Blijven bezoekers zich verantwoordelijk gedragen?
- Willen de vrijwilligers nog iets doen, of zijn zij aan de voorzichtige kant?
- Genieten we nog het vertrouwen van de bezoekers?
- Angst om teruglopende activiteiten en dito inkomsten.

DE POST-CORONATIJD

Het is duidelijk dat we een uitdaging hebben met zijn allen, een uitdaging die zich vooral toespitst op een tweetal hoofdthema's:

- de functies en taken van het buurthuis in de post-Corona-tijd
- het voortbestaan met mogelijk minder tot geen inkomen meer.

Als we ons in eerste instantie richten op de lopende zaken, dan hebben we de tijd die werkt in ons voordeel, immers: in de zomermaanden stoppen veel activiteiten en houden zowel bezoekers als vrijwilligers zich voor een belangrijk bezig met zaken als vakantie en de buitenactiviteiten zoals tuinieren etc. Maar op de middellange termijn knelt de beperking van de anderhalve meter, nog los

van de dreiging van een tweede golf en mogelijk meerdere beperkende maatregelen die verder functioneren van het buurthuis vrijwel onmogelijk maken. Naast dit alles, is de balans tussen inkomsten en vaste lasten geheel verdwenen, waardoor de reserves aangesproken dienen te worden.

Om te kunnen overleven is meer nodig dan je best doen om de situatie van vroeger weer te revitaliseren. Ik denk dat we er ernstig rekening mee moeten houden, dat de tijd van voor de Coronatijd niet meer terugkeert. Dat plaatst de positie van de buurthuizen in een geheel andere context. Platgezegd zou dit kunnen betekenen dat we niet met negen buurthuizen kunnen overleven. Maar als we verder kijken dan alleen vandaag en morgen, en onze blik richten naar de stip aan de horizon, dan is het essentieel dat we onszelf de vraag stellen waartoe wij op aarde zijn. Met andere woorden: wat rechtvaardigt het bestaan van ons buurthuis.

Het antwoord is niet echt eenvoudig en dient zowel individueel als collectief beantwoord te worden. Individueel kan je zeggen: het ene buurthuis is het andere niet, immers: wat voor de één de absolute succesformule blijkt, zal de ander het juist over een andere boeg moeten gooien. En collectief gezien is het belangrijk dat wij als samenleving Den Helder het belang zien van de maatschappelijke rol van buurthuizen.

In een tijd die de afgelopen jaren volkomen is vermarkt, is het moeilijk om het tij met elkaar te keren. Hoewel er, vanuit de marktwerking bekeken weldegelijk een relatie is tussen behoefte en bestaansrecht, kan je niet absoluut zeggen dat er post-corona “dus” geen behoefte is aan buurthuizen. Vanuit een andere optiek zou je kunnen zeggen dat de COVID-19 crisis mondiaal ons tot het herijken van normen en waarden uitdaagt. Dus ook tot het opnieuw bezien van de rol van voorzieningen zoals buurthuizen in een tijd die vraagt om rust, verbinding en veiligheid.

De overheid zal moeten stoppen met buurthuizen louter als marktpartij te zien, maar juist de uitdaging aan te gaan om zowel samen met hen en met andere organisaties een andere invulling te geven aan onze postcorona-samenleving. En wij als buurthuizen moeten stoppen met alles maar bij het oude willen houden door ons vooral te richten op het herstel van de situatie van voor COVID-19, maar juist de uitdaging te gaan zien in maatschappelijke verbinding en sociale cohesie.

Vanuit de gedachte dat de samenleving behoefte heeft aan verbinders en bruggenbouwers om de nieuwe werkelijkheid te kunnen beschouwen, zullen we met een frisse blik naar de dingen moeten kijken. Daarbij is het fijn dat we een vinger zoeken die ons wijst op onszelf: denkkraft van buiten de organisatie die ons daarbij helpt. Niet overal onze eigen naam invullen en blijven denken in beperking, maar gericht op de stip aan de horizon, het algemeen belang in het achterhoofd. We zijn allen individuen, maar zullen het samen moeten doen.

DE KORTE TERMIJN

Dit alles betekent niet, dat we voor dit moment niets kunnen doen. We zijn inmiddels weer een poosje verder en met alle beperkingen die we op dit moment hebben, kunnen we wel proberen out-of-the-box creatief te denken in oplossingen om met die anderhalve meter zo goed als mogelijk uit de voeten te kunnen. Let wel: we schetsen hier geen kant en klare oplossingen, maar geven een denkrichting aan van waaruit je dingen kunt proberen.

- Buurthuizen zouden kunnen worden ingezet in geval scholen naar ruimtes zoeken om in kleinere groepen les te geven.
- Amerikaans lunchen of dineren. Allemaal iets meenemen.

- Als je samen eet en je keuken is te klein: wellicht kan er in een grotere keuken van een collega worden gekookt.
- Het samen eten gebruiken om partijen zoals de maatschappelijk werker of de dominee te laten aanschuiven om zo weer eens een goed gesprek te hebben en inzicht in wat mensen bezighoudt.
- Buiten bewegen (sportscholen doen het ook) met sportservice. Vooral ouderen vinden dit heel leuk.
- Grotere activiteiten splitsen zodat je met minder mensen tegelijk in het buurthuis bent.
- Praten met bezoekers voor, na en tijdens activiteiten. Laten weten dat iedereen weer welkom is.
- Bezoekers uitdagen om zelf met ideeën te komen.
- Andere kleinschalige, maar verbindende activiteiten zoals ouderwets een film draaien op zondagmiddag met een hapje en een drankje. Lezingen van de historische verenigingen. Een diëtiste etc.
- Gebruik maken van andere mogelijkheden van je gebouw om de buurt te laten knutselen, klussen voor zichzelf. Een kruidentuin. Bloementuin of groentetuin in de speeltuin naast het buurthuis.
- Spreekuren over bijvoorbeeld opvoedingsvragen. Ouders ervaren ook in deze tijd veel problemen met hun kinderen.
- Samen koken. Dus niet 4 vrijwilligers voor 30 gasten, maar drie of vier gasten die zelf iets maken met en voor elkaar.
- Kleinschalige nieuwe dingen zoals een wijnproeverij of tapas maken.
- Instuifmomenten waar bezoekers spelletjes kunnen doen of kunnen knutselen.
- Cursussen aanbieden die bijdragen tot het vergroten van het welzijn en de zelfstandigheid van mensen zoals klussen voor beginners en koken voor beginners.
- Mensen uitnodigen, bijvoorbeeld politici die iets vertellen over hoe we het in Den Helder geregeld hebben.
- Samen wandelen!
- Een bezoekje met een aantal buurthuis-bezoekers aan bijvoorbeeld het vliegveld, een bollenkweker, het reddingmuseum, de Nollen of aan een bedrijf dat iets kan laten zien of vertellen.
- Kijken naar de interesses van bezoekers.
- Een iets grotere activiteit en een te kleine zaal? Vraag je collega's.

Allemaal zaken die en kleinschalig zijn en mensen met elkaar verbinden. Dit soort dingen uitproberen daagt je ook uit om vooral te kijken naar de dingen die je wel kunt. Door ook kennis en informatie met elkaar te delen, kan je een ander ook helpen.

HOE VERDER?

Er is geen passend antwoord van hoe we verder kunnen. Veel is er onzeker, maar de blik gericht op de stip aan de horizon zorgt ervoor dat je niet kunt verdwalen. We moeten met elkaar om tafel en we zullen elkaar moeten helpen en stimuleren om het anders te doen dan hoe we het tot dusver met elkaar hebben gedaan. In het najaar van 2020 en in 2021 gaan we met elkaar om tafel om het proces van verandering en het zicht op de toekomst van Buurtcollectief en Buurthuizen/MFC's in de post-coronatijd breed te bespreken. Dit betekent niet alleen met elkaar, maar ook met stakeholders en andere partijen met wie wordt of kan worden samengewerkt. Dit moet leiden tot het beleidsplan 2021-2026

Het DB en de directeur zullen binnenkort intern met een bespreekvoorstel komen

*Peter Wijnants
augustus 2020*

TWEEDE HALFJAAR VAN 2020

Het tweede halfjaar van 2020 was -net zoals voor alle andere ondernemingen, organisaties en bedrijven- een buitengewoon zwaar jaar. Het was voortdurend leven tussen hoop en vrees. Hoop op betere tijden en tegelijkertijd vrees dat het in ieder geval voor 2020 niet meer goed zou komen. Een aantal buurthuizen heeft de tijd aangegrepen om de boel op te knappen of te veranderen. Meer kon je gewoon niet doen.

Even leek het erop dat activiteiten voorzichtig weer konden worden opgestart. Dat wil zeggen: met hele kleine groepjes en onder voorwaarden van geldende overheidsregels zoals anderhalve meter, mondkapjes, een aangepaste routing etc. Even leek het op een aantal plekken wel te gaan lukken met kleinere groepen, maar toen na de zomer er over de volle breedte geen enkele horeca activiteit meer mocht plaatsvinden en de bezoekers van de buurthuizen dus ook niets meer konden bestellen, was dit geen succes.

Als gevolg van de beperkingen hebben we alle geplande activiteiten rondom 75 jaar bevrijding die voor 2020 stonden gepland, moeten afzeggen.

CORONA

Corona domineerde het gehele verdere jaar. Ook de buurthuizen moesten als gevolg van de lockdown tijdens de tweede golf de deuren sluiten. Dit betekende opnieuw veel onzekerheid en ook een zekere gelatenheid. Afwachten maar. In 't Wijkhuis werd in het najaar een begin gemaakt met een alternatieve activiteit voor de wijk: er werd gekookt met vrijwilligers uit verschillende culturen en buurtbewoners konden op afspraak een bereide maaltijd tegen betaling ophalen.

Op het moment waarop er echt helemaal niets meer mocht en kon, maakte het kabinet een uitzondering voor kwetsbare groepen. Vooralsnog werd hier geen gebruik gemaakt. Ook het Odensehuis besloot omwille van de kwetsbaarheid van de bezoekers, tijdelijk te sluiten en te wachten op betere tijden.

Het contact met de gemeente tijdens de coronaperiode was goed. Er is verschillende malen contact geweest over hoe de door het kabinet voortdurend bijgestelde regels te duiden waardoor we goed in staat waren om de buurthuizen te informeren en te adviseren. Ook kwam er een tweede steunregeling tot stand waarbij de buurthuizen opnieuw een tegemoetkoming kregen van 3000 euro.

FINANCIEEL

Naast deze tegemoetkoming van de gemeente, hoefden de buurthuizen die huurden van onze vastgoedstichting, geen huurt te betalen. Eerst betrof dit de periode tot aan de zomervakantie. Toen bleek dat versoepeling van de regels er ook het najaar niet zou in zitten, werd besloten om ook de resterende maanden van 2020 kwijt te schelden.

Om zicht te krijgen op de financiële problemen die door het stilvallen van de buurthuisactiviteiten zijn ontstaan, hebben we volgens een door onze penningmeester bedacht format de buurthuizen gevraagd hoe de financiële vlag erbij hangt. In de eerste maanden van 2021 zal ook worden verzocht

om ook de jaarrekeningen van 2020 beschikbaar te stellen, waardoor er een nog duidelijker beeld ontstaat wat precies de vermogenspositie is van ieder individueel buurthuis.

VASTGOED

Voor de vastgoedstichting gingen alle ondersteunende werkzaamheden omtrent gebouwbeheer gewoon door, net zoals de controles op (brand) veiligheid. Hoewel groot onderhoud door het slinkend eigen vermogen op een laag pitje was gezet, gingen er wel dingen stuk en hadden we op verschillende plekken te maken met problemen en storingen, onder meer door de grote hoeveelheid regen die het tweede halfjaar is gevallen. Dus ook daar liepen de kosten door, terwijl daar vanaf maart 2020 geen (huur) inkomsten tegenover stonden. Wel slaagden we er samen in om stappen te maken door gebouw De Beuk aan de Van Galenstraat af te stoten aan Woningstichting. Een eerdere poging om alle eigen gebouwen aan de Woningstichting over te doen om ze vervolgens terug te huren, zag de Woningstichting niet zitten. Voor de Beuk werd er een uitzondering gemaakt. Dit zorgt voor ademruimte omdat het achterstallig onderhoud van dit gebouw zeer op het vermogen van onze Vastgoedstichting drukt.

Nadat we in de eerste helft van 2020 samen met molenvereniging De Eendragt zonnepanelen op 't Kraaiennest en De Viskom konden leggen, volgde ELTO in het tweede halfjaar. Het was de planning dat ook in hetzelfde jaar MFC de Boerderij van zonnepanelen zou worden voorzien, maar Liander gaf geen toestemming voor het terug leveren van energie aan het net.

WILHELMINASTRAAT

Voor wat de collega's van BV Piet Hein van buurthuis De Beuk betreft, kwam er noodgedwongen een eind aan de huisvesting in de Beuk. Langdurig is gekeken naar alternatieve huisvesting. Die is gevonden in eveneens een voormalige school in de nabijgelegen Wilhelminastraat. De beschikbare ruimte wordt kleiner, maar men zit wel in een totaal gerenoveerd gebouw: een buurthuis gecombineerd met een aantal in hetzelfde gebouw te realiseren appartementen.

Een en ander is het afgelopen jaar breed met elkaar bediscussieerd. De Federatie ging in deze onzekere tijden ook niet zonder slag of stoot akkoord. Ook de Vastgoedstichting was aanvankelijk zeer terughoudend om in deze tijd te investeren zonder te weten hoe lang er moet worden gewerkt om een buurthuis op die nieuwe plek weer succesvol te maken. Toch wilde de Federatie dit graag gerealiseerd zien.

Het bestuur van buurtvereniging Piet Hein heeft het gebouw bekeken en zou in principe de overstap willen maken, mits het aantal afgesproken vierkante meters kunnen worden gerealiseerd. Deze hobbel is genomen. Een tweede hobbel is de financiële kant van het verhaal.

De bedoeling is nu dat gebouw de Beuk om niet wordt overgedragen aan de Woningstichting.

De kosten van de renovatie van het buurthuisdeel van de Groen van Pinsterenschool kost 150.000 euro, waarvan 120.000 euro wordt geïnvesteerd door de Vastgoedstichting en 30.000 mogelijk door buurtvereniging Piet Hein uit eigen vermogen zal worden geïnvesteerd. Stichting Vastgoed gaat een huurconstructie opzetten met WSDH waardoor in geval buurtvereniging Piet Hein stopt, het gebouw aan een andere partij verhuurd kan worden zodat ook het geïnvesteerde geld niet verloren gaat. De discussie richt zich vooral op de 30.000 euro die de buurtvereniging extra zal moeten bijdragen.

Voor wat betreft de voortgang hebben we met de Federatie het besluit genomen dat het pand kan worden overgedragen en we verder kunnen. Onze Vastgoedstichting investeert vervolgens voor deze exercitie 120.000 euro vanuit haar vermogen. De ontbrekende 30.000 euro wordt in principe door het

bestuur van Piet Hein aangeleverd. Daartoe zal het bestuur van Piet Hein, voorafgaand aan de renovatie en de inrichting van de nieuwe locatie, zich tot het uiterste inspannen om, middels fondsenwerving, aanvullende financiering te vinden. De Stichting Vastgoed staat garant voor deze 30.000. De eerste 30.000 euro uit de fondsenwerving zal aangewend worden om deze garantie af te bouwen.

Voor het proces van vervreemding, renovatie, verhuizing en fondsenwerving zal er vanuit het Buurtcollectief volop ondersteuning worden gegeven. We verwachten dat we in de zomer van 2022 het proces hiervan kunnen afronden.

ODENSEHUIS

We hebben zorg omtrent het voortbestaan van de nieuwe loot aan de stam van het Buurtcollectief: Het Odensehuis. Ook zij ondervinden net als wij allemaal veel hinder van de corona beperkingen, maar de doelgroep die op zich al kwetsbaar is, dreigt door isolatie en eenzaamheid buiten de boot te vallen. Verder hebben wij samen met het bestuur van de Stichting Odensehuis Den Helder zorgen om het in onze ogen niet volmondig omarmen van deze voorziening in onze dementievriendelijke, inclusieve samenleving. Wij hebben hierover onze zorg uitgesproken en willen Het Odensehuis bijstaan om hen ook in 2021 te helpen met voortbestaan. En dat is eveneens een kwestie van geld dat nodig is om goede randvoorwaarden te kunnen bieden voor de bezoekers, maar ook voor de vrijwilligers. We hebben hierover in de tweede helft van 2020 diverse keren met elkaar over gesproken.

ZOOM EN MICROSOFT TEAMS

De besturen en de leden van de federatie hebben elkaar in 2020 door de beperkingen mondjesmaat persoonlijk kunnen spreken. Hoewel vergaderen via ZOOM en Microsoft Teams ook in onze organisatie zijn intrede heeft gedaan, is het moeilijk gebleken om voluit en open met elkaar zaken van de Federatie met elkaar te bespreken. De leden van de federatie en de besturen van de aangesloten buurthuizen zijn geen vergadertijgers en evenmin volledig ingesteld op digitale communicatie. Toch hebben we getracht om zoveel mogelijk met elkaar te overleggen.

TOEKOMST

2020 was dus een bijzonder jaar. Niet in de laatste plaats hadden we te maken met de ingrijpende gevolgen van de COVID-19 crisis, er zijn dus ook problemen bij de liquiditeit van het beheer van ons gezamenlijk vastgoed.

Problemen zijn er om opgelost te worden en het is een uitdaging om de gevolgen van de grote thema's die ons raken om te buigen in nieuwe kansen. Het is zaak dat we al die kansen en de bijbehorende oplossingen de komende tijd met elkaar bespreken.

Dat betekent ook dat we samen nieuwe keuzes moeten maken. Niet alleen in ons eigenbelang, maar veel meer in het belang van de samenleving. Van onze samenleving.

Samenleven doe je niet alleen, maar het woord verklaart zichzelf eigenlijk al: we zijn niet alleen op de wereld. We dienen onszelf te beschouwen in relatie tot de ander en van daaruit onze rol, taak of functie op te pakken. En net zoals wij als mensen allemaal van elkaar verschillen, verschillen we als buurthuizen ook van elkaar. We zijn samen een groep, zeker! En we kunnen ook elkaar ondersteunen, samenwerken en scherp houden. Ook dat is waar. Maar we verschillen ook van

elkaar. Buurthuizen zijn gelijkwaardig, maar niet gelijk. En wat voor de een heel goed werkt, is voor de ander niet haalbaar.

Toch is het dat we vanuit die verbondenheid met elkaar zullen moeten kijken naar de toekomst. Naar onze functies en onze bestaanbaarheid. Maar ook naar onze plek in de buurt of wijk. Naar de samenwerking met anderen, maar ook naar het prikkelen van een nieuwe generatie buurthuisbestuurders. Naar de balans tussen een gezonde exploitatie en een betekenisvolle functie voor de ander.

Met deze intentie hebben we in juli 2020 een houtskoolschets gemaakt, bedoeld als aanzet tot een proces van nadenken en opnieuw keuzes maken, dat via herijking van onze normen en waarden uiteindelijk moet leiden tot een goede borging van het lokale buurthuiswerk.

In het werkplan voor 2021 hebben we ons ten doel gesteld om met elkaar een proces in te gaan om ons bezig te houden met onze toekomst. Centraal in dit plan staan de wensen van de aangesloten leden en de rol en positie van lokale buurtvoorzieningen post-corona. Al met al moet dit in de 1^e helft van 2021 leiden tot keuzes en uiteindelijk tot een beleidsplan voor de periode 2022-2027.

We hebben dit alles het afgelopen jaar breed besproken en besloten om eerst een inventarisatie te doen van de wensen en ideeën van de buurthuizen. In de eerste twee maanden van 2021 volgen dan voorstellen over hoe de materie in werkgroepverband te bespreken om vervolgens in het werkplan de route aan te geven hoe alles in de tijd zal worden gezet.

*Peter Wijnants
Het Buurtcollectief
maart 2021*